

Sygn. akt II CNP 8/16

POSTANOWIENIE

Dnia 24 sierpnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 24 sierpnia 2016 r.
skargi K. P. o stwierdzenie niezgodności
z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w K.
z dnia 22 lutego 2013 r.,
wydanego w sprawie z wniosku K. P.
przy uczestnictwie [...]o zasiedzenie,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca K. P. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w K. z dnia 22 lutego 2013 r.

wydanego w sprawie o zasiedzenie z udziałem [...] - co do wszystkich zawartych w niej rozstrzygnięć, tj. (1) odmowy dopuszczenia adwokata C. P. do udziału w sprawie w charakterze pełnomocnika wnioskodawcy, (2) zniesienia postępowania w zakresie czynności dokonanych z jego udziałem, (3) umorzenia postępowania wobec złożenia wniosku przez osobę nieuprawnioną, wadliwej reprezentacji w toku postępowania i niedopuszczalności potwierdzenia jej czynności.

Skarżący zarzucił, że postanowienie narusza przepisy prawa materialnego (których nie powołał) oraz art. 379 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 4a² prawa o adwokaturze poprzez błędne przyjęcie, że adwokat C. P. nie może, jako pełnomocnik wnioskodawcy, wykonywać zawodu adwokata w ramach rozwiązanego Zespołu Adwokackiego nr [...]. Orzeczenie to, według skarżącego miało spowodować wyrządzenie niepowetowanej szkody poprzez utratę przez wnioskodawcę możliwości stwierdzenia własności nieruchomości objętej wnioskiem przez zasiedzenie.

Sąd Najwyższy zważył:

Zgodnie z art. 519² k.p.c. można żądać stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia co do istoty sprawy sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, jeżeli przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego postanowienia w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe (§ 1), a w wyjątkowych wypadkach, gdy niezgodność z prawem wynika z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela, można także żądać stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia co do istoty sprawy sądu pierwszej lub drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, jeżeli strona nie skorzystała z przysługujących jej środków prawnych, chyba że jest możliwa zmiana lub uchylenie postanowienia w drodze innych przysługujących stronie środków prawnych (§ 2).

Żadne z rozstrzygnięć objętych kwestionowanym postanowieniem nie stanowi orzeczenia co do istoty sprawy, kończącego postępowanie w sprawie w rozumieniu art. 519² k.p.c. Postanowienie o umorzeniu postępowania ma

wyłącznie charakter formalny. Niezależnie od tego dopuszczalność wniesienia skargi jest wyłączona w wypadku, gdy jest możliwa zmiana lub uchylenie prawomocnego orzeczenia w drodze przysługujących stronie środków prawnych. Prawomocne postanowienie o umorzeniu postępowania nie pociąga za sobą skutku w postaci powagi rzeczy osądzonej, zatem możliwe jest ponowne wniesienie wniosku o stwierdzenie zasiedzenia opartego na tych samych okolicznościach faktycznych i przesłankach prawnych.

Z tych względów Sąd Najwyższy odrzucił skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku jako niedopuszczalną (art. 424⁸ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

kc

jw